

III.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 22. Zahvala svetega Očeta za Petrov novčič in za misijonske darove iz l. 1928. — 23. Za Najsvetejše — primerne paramente! — 24. Instructio de Communionem plurimum infirmorum. — 25. Župnijskim uradom na znanje (združitve hranilnih knjžic).

22.

Zahvala svetega Očeta

za Petrov novčič in za misijonske darove iz l. 1928.

Dne 16. marca t. l. je sprejel sveti Oče iz rok pomožnega škofa lavantinskega naše darove, nabrane leta 1928 za Petrov novčič in za razne misijonske namene. Pri tej priložnosti je obljubil, da bo poslal posebno zahvalno pismo, ki naj se objavi vernikom.

Obljubljeno pismo je došlo prevzvišenemu Nadpastirju v Velikem tednu in se glasi:

Presvetli in prečastiti gospod!

Iz Vatikana, dne 20. marca 1929.

Kako odlično in veselo cvete vernost in pobožnost v tej škofiji, se more videti tudi iz vneme, s katero se trudijo Tvoji dobri verniki, pod Tvojim in Tvoje duhovščine skrbnim vodstvom, kako bi pomagali sv. Stolici, da bi mogla vzdrževati tolika dela vere in ljubezni po vsem katoliškem svetu. Tako ste pred kratkim spoštljivo poslali veliko vsoto denarja za novčič sv. Petra in za druge dobre namene.

Ni moglo biti drugače, to se lahko umeje, kakor da je sveti Oče sprejel tako sijajen dokaz vaše darežljivosti z nekim posebnim veseljem; tembolj, ker je takšen dar končno sam po sebi obenem dobro delo bogoljubnosti in očitna izpoved vere. Najiskrenejšo zahvalo torej v ljubezni izreka sveti Oče kakor Tvoji Prevzvišenosti, tako posameznim darovalcem, katerim gotovo ne bo ostalo pravično plačilo od Boga, plačnika že v tem, še bolj pa v prihodnjem življenju.

Medtem podeljuje sveti Oče, v poročstvo nebeških darov in v dokaz svoje izredne naklonjenosti, iz ljubezni polnega srca Apostolski blagoslov Tebi in vsej duhovščini in Tvoji skrbi izročeni vernikom.

Jaz pa Te, ko Ti to sporočam, zagotavljam čustev svojega največjega spoštovanja, s katerim sem in z veseljem ostajam

Tvoji Prevzvišenosti

prevdani

Peter kardinal Gasparri l. r.

Koga ne gane ta zahvala in pohvala poglavarja vesoljne svete Cerkve! Pri isti priložnosti, ko je sveti Oče obljubil poslati zgornje pismo, se je živo zanimal za razmere v lavantinski škofiji. Priporočal je sebe in svoje delo v molitev. Z veseljem je vzel na znanje, kako napreduje v škofiji krščansko živ-

ljenje. Izrazil je željo, naj bi se dela za beatifikacijo † škofa Slomska srečno izvršila. Posebej je blagoslovil mladino in vse, ki delajo za mladino in za dobra mladinska društva. Želel je, naj bi se dobro izvedla katoliška akcija, to je, naj bi katoliški duh prešinil vse zasebno in javno življenje, in naj bi iz semenišča izhajali dobri, za čast božjo vneti duhovniki.

Iz vsake besede namestnika Kristusovega zveni njegova prisrčna ljubezen, s katero objema vse vernike vsega sveta, brez razlike stanu, starosti ali narodnosti, in njegova velika skrb za zveličanje duš.

Ostanimo zvesti udje svete katoliške Cerkve, vračajmo svetemu Očetu njegovo ljubezen z otroško vdanostjo, pokorščino in ljubeznijo, predvsem z lepim krščanskim življenjem, in molimo za blagor papeža Pija XI., ki bo služil letos decembra svojo zlato sveto mašo.

Ohrani, Gospod, našega papeža Pija, poživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom!

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi.

O p o m b a : Zgornja zahvala in pohvala svetega Očeta naj se na označeni način priobči vernikom s prižnice.

23.

Za Najsvetejše — primerne paramente!

Častitim gospodom dušnim pastirjem.

Osrednje vodstvo Družbe vednega češčenja presvetega rešnjega Telesa in za podporo ubožnih cerkev v Rimu je ob priliki zlatomašniškega jubileja svetega Očeta Pija XI. zaprosilo poročila o delovanju družbe v lavantinski škofiji.

Družba je pri nas delovala z veliko vnemo, kar se tiče češčenja presv. rešnješa Telesa po molitvenih urah. Nekateri župnije so tudi pošiljale prispevke, ki so tu naloženi za družbine namene. Vsled neugodnih razmer, povzročenih po dolgotrajni vojni, pa je v zadnjem desetletju morala prenehati z delom ona pango družbe, ki oskrbuje cerkvena oblačila in druge potrebščine za službo božjo ter pomaga revnejšim cerkvam do dostojne opreme.

Z novim letom 1929, še preden je došel dopis osrednjega sveta iz Rima, je po mojem naročilu prevzel vodstvo družbe za lavantinsko škofijo pomožni škof Dr. Ivan Tomažič. Pri tem ga bosta v zmislu družbinih pravil podpirala kot odbornika gospod spiritual Anton Karo in gospod stolni vikar Vinko Munda. O Veliki noči t. l. se je sestavil pomožni odbor katoliških gospá, vnetih za čast in lepoto božje hiše. S pomočjo tega odbora želi vodstvo priskrbeti cerkvam naše škofije, zlasti ubožnejšim, po kolikor mogoče nizkih cenah ali tudi zastonj, kar potrebujejo na cerkvenih paramentih. Potrebno pa je v ta namen sodelovanje dušnih pastirjev in vernikov; brez tega bi ne bilo mogoče, doseči zaželenih uspehov.

Z velikim zaupanjem se obračam na prečastito duhovščino: Naj dvigne ljudstvo, zlasti mladino, k veliki, požrtvovalni ljubezni do našega Zveličarja, kraljujočega pri nas v najsvetejšem Zakramentu!

Misel na Kristusa Kralja in njegovo ljubezen naj kot iskra užge sleherno srce. Ali ne veljajo tudi danes Slomškove besede pred 70 leti: »Evropa je dežela, preplavljena z reko nenravnosti. Tu so potrebni visoki svetilniki, luči samozatajevanja, živi zgledi čistega, krepostnega življenja!«

Odkod jih dobiti, če ne po milosti Zveličarja, po milostih predvsem, ki jih deli svojim častivcem Sin božji, resnično pričujoč med nami v zakramentu presv. rešnjega Telesa.

Pa smemo li pričakovati takšnih milosti? Le pogledjmo, kako se godi božjemu Zveličarju v tej skrivnosti ljubezni! Po mnogih cerkvah je zapuščen in reven, kakor nekoč Jezusček v jaslicah. Razen nekaterih izvoljenih, pobožnih duš — malo toplih src, malo ljubezni, malo požrtvovalnosti. Ubogi tabernakelj, mašni paramenti nalikujejo betlehemeski revščini. Vse siromašno, brez prenovljenja in lepote, dostikrat strgano, nedostojno za Najsvetejše . . .

Se je li čuditi, ako v takšnih župnijah peša versko življenje, pojema tudi časno blagostanje župljanov? Ako hočemo, da nam bo prihajalo več milosti in blagoslova iz Srca Jezusovega in da se bodo izboljšale razmere na svetu, moramo mi bolj skrbeti za čast najsvetejšega Zakramenta, za lepoto hiše božje. Potrebna sredstva za to bo dala živa vera v pričujočnost Sina božjega na naših oltarjih, trdno zaupanje v božjo Previdnost, močna ljubezen do Jezusa v presveti hostiji!

Zato prosim čč. gg. dušne pastirje, naj se zavzamejo z novo vnemo za Družbo vednega češčenja ter tako pravočasno poskrbijo, da bodo njihove cerkve opremljene z zadostno in dostojno cerkveno obleko.

1. Kjer je družba že vpeljana, tam naj se goji in naj se za njo pridobivajo novi člani. Naj se vodi predvsem mladina, že od šolskih let sem, k zakramentalnemu Zveličarju.

2. Verniki naj se v cerkvi in zunaj cerkve poučijo o namenu in koristi družbe ter o dolžnostih družbenikov.

Družbenik moli vsak mesec enkrat eno uro Jezusa v presv. rešnjem Telesu. Molitveno uro si izbere sam, opravi jo ali v cerkvi ali tudi doma, ali pa se udeleži skupne mesečne molitvene ure v cerkvi, kakor je v župnijah lavantinske škofije večinoma že v navadi. Razen tega prispeva nekaj (najmanj 1 Din na leto) za napravo in popravo cerkvene obleke.

Natančnejši podatki se najdejo v knjigi: *Venite adoremus!* Družba vednega češčenja presv. rešnjega Telesa in za podporo ubožnih cerkev Lavantinske škofije v svojem delovanju od leta 1882 do 1900, ali v knjižici: *Družba vednega češčenja*. Eno ali drugo gospodje že imajo, zlasti tam, kjer je družba uvedena. Prva je pri škofijstvu v več izvodih še na razpolago, drugo namerava vodstvo v novi, pomnoženi izdaji dati natisniti.

3. Čč. gospodje naj pregledajo cerkvene paramente, perilo in mašne obleke, in naj (potom škofijskega ordinariata) naznanijo družbinemu vodstvu čimprej, vsaj do 15. maja t. l., kaj bi želeli, da jim družba oskrbi po kolikor mogoče znižani ceni. Pozneje došle prošnje bi se v tekočem letu ne mogle lahko upoštevati. Sorazmerno z darovi, ki jih bo vposlala njihova župnija, se bo ustreglo sporočenim željam in potrebam.

4. Družba bo — po predhodnem pismenem ali ustnem sporazumu cerkvenih predstojnikov z družbinim vodstvom — prevzemala tudi popravila paramentov.

5. Prispevki naj se pobirajo — najbolje po vsaki molitveni uri, pa tudi sicer, z nabiralnikom ali v posebno puščico ali na drug primeren način, in naj se koncem junija in decembra, ali v večkratnih obrokih, vpošiljajo škofijskemu ordinariatu po posebnih položnicah Družbe vednega češčenja, ki se bodo z nadaljnjimi navodili v kratkem dostavile župnijskim uradom. Čim več prispevkov bo dotekalo, v tem višji meri bo družba mogla vršiti svojo nalogo.

O krušnem Očetu Jezusovem poje sveta Cerkev: O blaženi sveti Jožef! Tebi je bilo dano, da si Boga, katerega so mnogi kralji želeli videti, pa ga niso videli, slišati, pa ga niso slišali, ne le gledal in poslušal, ampak nosil, poljubljal, oblačil in vároval!

Blagor Vam, častiti gospodje, ki Gospoda Jezusa v sveti hostiji gledate in v svojih rokah nosite, ako boste skrbeli za dostojna cerkvena oblačila. Radovali se boste Vi in Vaši verniki, ko boste opravljali službo božjo v snažnih, lepih paramentih. V plačilo za Vašo skrb pa Vas bo božji Zveličar odel v svatovsko oblačilo svoje milosti, zlasti takrat, ko boste klicani na gostijo Jagnjetovo v večnem življenju!

V Mariboru, na Belo nedeljo, dne 7. aprila 1929.

† **Andrej,**
škof.

24.

Instructio de Communionem plurium infirmorum.¹

Quo breviori et faciliore ratione sacra Communio pluribus infirmis ministrari valeat, Sacra Rituum Congregatio sequentem instructionem probari posse censuit; nimirum:

Quando sacra Communio distribuitur infirmis, qui in eadem domo, vel in eodem hospitali, sed in distinctis cubiculis degant, Sacerdos vel Diaconus ministrans, in primo tantum cubiculo recitet plurali numero omnes preces ante infirmorum Communionem dicendas iuxta Rituale Romanum, Tit. IV, cap. 4; in aliis autem cubiculis dicat tantummodo preces: Misereatur tui Indulgentiam Ecce Agnus Dei, semel Domine non sum dignus Accipe frater (soror) vel Corpus Domini nostri Iesu Christi; et in ultimo cubiculo addat versum: Dominus vobiscum, cum suo responsorio et cum sequente oratione plurali numero dicenda: Domine sancte, ibique, si qua particula consecrata superfuerit, benedictionem eucharisticam impertiatur, ac tandem reliquas preces praescriptas in Ecclesia de more persolvat.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Pro Praefectum relatione, Sanctitas Sua praefatam instructionem ratam habuit et confirmavit; eamque pro opportunitate adhibendam benigne concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9 Ianuarii 1929.

C. Card. Laurenti, S. R. C. Pro Praefectus.

Angelus Mariani, Secretarius.

L. ✠ S.

¹ Acta Ap. Sedis, Ann. XXI. Num. 2. Pag. 43.

25.

Župnijskim uradom na znanje. Južnoštajerska hranilnica v Celju prosi z dopisom z dne 4. marca 1929, da župnijski uradi svoje vložne knjižice z malenkostnimi zneski preložijo na skupno knjižico. V to svrho naj predložijo takšne knjižice hranilnici v dobi od maja do septembra. V novih knjižicah naj se na primeren način označi, kakšne glavnice so v njih združene.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 15. aprila 1929.